

es saig

Els punts de recollida de fems

Aquest estiu, que tot just ha acabat, ha estat dels valents, d'aquells que no van de bromes. Ja se sap que, en teoria, l'estiu és això, calor, i per tant no hi ha per què queixar-se: seria com queixar-se perquè una tomatiguera fa tomàtiques o perquè una figuera no fa pomes. Però tot i això no hi ha dubte que la calor comporta tota una sèrie d'inconvenients que no per sabuts deixen de molestar. I entre tots els emperons que se li pot posar a la calor, un és que augmenta les olors, especialment les males olors. És per això que els punts de recollida de fems esdevenen encara més molestos durant l'estiu.

Ja sabem que no hem de demanar impossibles ni hem de caure en absurds o utopies. És evident que, per definició, aquests llocs no es poden considerar els més adequats per anar-hi a fer una berenada o per asseure's al seu costat a prendre la fresca; de cap manera poden ser el "locus amoenus" de què parlaven els poetes clàssics. Però d'aquí a no poder-s'hi ni acostar, hi ha un bon tros. Hi ha un servei de recollida de fems que, al manco en determinats punts, és clarament insuficient, i posar-hi remei és tasca dels governants. No negarem, però, que també hi ha un ús incivilitzat dels contenidors i esmenar això és tasca dels ciutadans (i si aquests no són capaços d'arreglar-ho, llavors sí que hauran de ser els governants els que actuïn).

Hi ha uns dies i horaris estipulats per portar les deixalles de recollida; potser això s'hauria de recordar les vegades que calgui. Els ciutadans ens hauríem de proposar complir la normativa i l'Ajuntament s'hauria de comprometre a castigar els qui no ho facin. De vegades et trobes bosses fora dels contenidors quan encara n'hi caben; això és cert. Però sovint els contenidors són insuficients, sobretot els divendres i diumenges, i per molt de sentit de civisme que tengui una persona no li queda altre remei que tirar les bosses al caramull. I no és demanar la lluna reclamar que en els punts que ho demanen s'augmenti el nombre de contenidors; més val que qualche dia quedin només plens a mitges que veure l'espectacle que ara presenten. A més, aquests punts de recollida es troben a totes les entrades al poble i és el primer que veuen els visitants que arriben. I què deuen pensar, de nosaltres, quan entren —només és un exemple— a Algaida per la carretera de Lluçmajor? La impressió és deplorable i la imatge que s'ofereix resulta ben llastimosa.

S'ha acabat l'estiu i la qüestió de les males olors evidentment no desapareix, però ja no és tan accentuada ni ens castiga tan repulsivament. Però no deixa de ser pudor i aquesta, com sabem, per tot es fica. A més, la imatge de brutor, d'abandó, de grolleria, d'incivisme sí que és la mateixa a l'estiu que a l'hivern. I solucionar aquesta deficiència o mancança no és difícil; hi ha altres coses bastant més males d'arreglar.

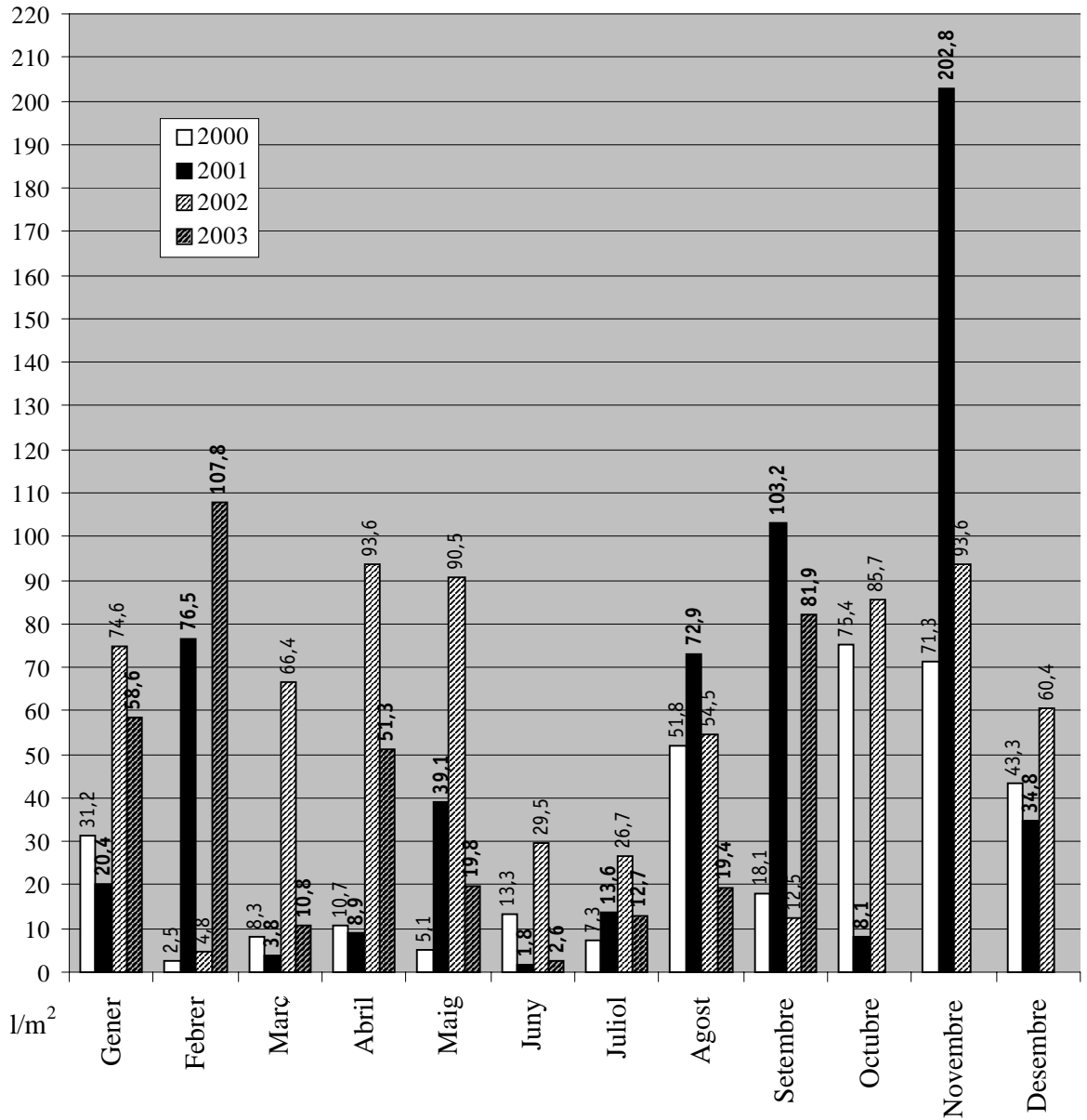
PORTADA
Fotografia de Miquel Fiolet

Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 08 Sabeu on és?
- 09 El sant del mes
- 10 Economia
- 13 Algaida Solidari
- 14 Sobre astronomia
- 15 Moviment demogràfic
- 16 Noticiari de l'Obra Cultural
- 17 Fa vint anys
- 18 Flora d'Algaida
- 20 L'Ajuntament informa
- 23 Xerradetes en cadena
- 26 Una passejada, dues estampes...
- 27 Esports
- 32 Una xerradeta amb...

Pluviòmetre

Durant el mes d'agost es comptabilitzaren un total de 19,4 litres.

Una vegada acabat l'any agrícola, el recompte de litres ens dóna la xifra de 539,1 litres. Semblava que el total havia de ser més alt, teníem la impressió que havia plogut més; pensem que és una quantitat que no arriba al que és la mitjana dels darrers setanta anys. El fet que hagi plogut amb certa regularitat ha fet que els arbres, les garrigues, ho agraïssin. En resum, el règim de pluges ha estat bo i, encara que no hagi estat excessivament abundant, l'aigua s'ha aprofitat bé.

El mes de setembre, el començament del nou any agrícola, s'ha portat bé, perquè fins dia 25 s'havien recollit 81,9 litres.

Vocabulari de la primavera d'hivern*

Bilingüisme (segons el diccionari). Ús alternatiu de dues llengües en un individu i, per extensió, en un grup social.

Bilingüisme (segons el PP, i objectiu temporal). Ús alternatiu del castellà, varietat estàndard, i del mallorquí, varietat *panesillo*, en els individus catalanoparlants, i només en els catalanoparlants, de les Illes Balears. L'essència de la definició radica en el *només*. Dels individus castellanoparlants, no se'n diu res: les coses evidents, no cal comentar-les.

Bilingüisme (segons el PP, i objectiu final). Ús únic de l'espanyol en tots els individus i, per extensió, en tots els grups socials de les illes baleariques.

Bilingüisme (forma molt practicada ara mateix). “¿Me lo puede repetir en castellano, por favor? ¿No entiendo el mallorquín!” (versió amable). “¿Hábleme en español. Estamos en España!” (versió agressiva, censurada).

Autovia Inca–Manacor (segons el diccionari). No surt al diccionari.

Autovia Inca–Manacor (segons el PP). És imprescindible, i la faran.

Autovia Inca–Manacor (segons UM, quan convé). No és necessària i, si la fan, la culpa serà exclusivament del PP.

Autovia Inca–Manacor (segons UM, al Parlament). Aixecaren el dit perquè la facin.

Desdoblament de la carretera Palma–Manacor (segons el diccionari). Tampoc no surt al diccionari.

Desdoblament de la carretera Palma–Manacor (segons UM). És necessari.

Desdoblament de la carretera Palma–Manacor (segons el PP, quan convé). No és necessari així com està dissenyat i, si el fan, la culpa serà exclusivament d'UM.

Desdoblament de la carretera Palma–Manacor (segons el PP, al Consell). Probablement aixecaran el dit perquè el facin.

L'Estaca (versió adaptada a la política actual mallorquina). Ball d'aferrat amb certs punts de semblança al *chotis*, i que interpreten conjuntament PP i UM fent veure que es barallen, mentre van entonant: “*Si jo remèn un poc per aquí / i tu remenes un poc per allà, / segur que tomba, tomba, tomba, / i ens podrem ben afartar.*”**

* Que pot servir per a tot l'any, o fins i tot per a més d'un any.

** El diccionari tampoc no ho diu, però pareix ser que l'afartada serà produïda per l'asfalt i la grava.

El dia de Sant Mateu es va celebrar a Algaida una espècie de “festa de l’esport”, ja que al matí hi hagué presentació-exhibició de volei, un esport relativament nou a Algaida, però que darrerament interessa molta gent, i té uns èxits impensables fa un parell d’anys. Ens digueren que fou un acte simpàtic, al qual hauria pogut haver anat més gent, però el que interessa és la participació, i això està assegurat. I l’horabaixa, al camp de futbol, que amb la nova gespa i la il·luminació pareix més un camp de preferent que de primera (llàstima de la mala sort la passada temporada); aquí sí que hi havia bastant gent, no de bades hi ha una forta participació d’infants i al·lots algaidins de totes les edats. Bé, pel que sembla, i com ja hem sentit altres vegades, la baixada de categoria no ha desanimat ni els jugadors ni els directius; el que seria important, de cara a la temporada que començam és que el públic respongui com es mereix l’equip.

El curs escolar ha començat i això es nota en molts aspectes, com són les mares i padrins i padrines que acompanyen els infants a escola, o les mamàs que després van a fer el cafetet, o,... en una paraula, que dins totes les famílies amb al·lots en edat escolar, hi ha hagut un canvi de vida, amb uns horaris que durant l’estiu no importava respectar gaire. Però els que, segons comentaris, han conegut aquest començament són els veïnats dels carrers dels voltants: Ribera, Tanqueta, Metge Verger, Roca,... bé, diuen que els merders circulatoris continuen com l’any passat, o pitjor

Però pel que hem sentit, no és sols el curs de Ses Escoles, que ha començat; són moltes les entitats que després d’uns mesos de més o menys descans, tornen a partir a realitzar les seves activitats normals: futbol, volei, bàsquet, escacs, pipers (aquests sembla que fumen tot l’any, no descansen), ball de saló, ball de bot, Algaida Solidari, Obra

Cultural, Consell Parroquial, etc. etc. Tot això demostra que, malgrat el perill de convertir-se en un poble dormitori, Algaida és un poble viu, que mostra una vitalitat ben alta i que no vol deixar de ser un poble tradicional, però amb les incorporacions pròpies dels anys que correm.

Un dels problemes que tot Mallorca pateix és la plaga dels cotxes. És un problema per tota l’illa, però el que patim és el nostre, el d’Algaida. Ja sé que hem promès moltes vegades no parlar-ne mai més, però és que durant tot l’estiu hem sentit comentar a gent que estava per Plaça i que veia com els cotxes s’aturen contínuament al mig del carrer per anar a correus, que resulta incomprensible que no hi hagi un lloc per aturar el cotxe un parell de minuts. I és el que deia un, que l’aparcament per càrrega i descàrrega, ja hi és, el que passa és que sempre està ple de cotxes aparcats. Com hem dit, ja n’hem parlat massa vegades, però es veu que la solució és difícil, si és que existeix.

Un comentari que sentírem poc després de les passades eleccions, i que ara hem tornat a sentir, és que a Algaida durant els darrers anys s’han fet moltes obres importants, per part de l’Ajuntament, i totes elles, sens dubte, obres necessàries (tots pensam en la Unitat Sanitària, les piscines, la millora del camp de futbol, el poliesportiu,... i altres que ara no fa al cas). Però, (sempre hi ha un “emperò”) el que falla estrepitosament és el dia a dia, el que la gent del carrer veu que no funciona, al manco tal com hauria de funcionar en un poble “normal”. El que la gent té molt present és el merder de cotxes que hi ha mal aparcats o que circulen a tota velocitat, el renou dels motorets, la brutor dels punts verds,...i, pensa la gent, tot això no seria tan mal d’arreglar. O sí, que ho és, mal de solucionar.

Però, sabeu què? Val més parlar de coses més interessants, com és la verema, que enguany per Sant Mateu ja estava acabada, en general, quan fa uns anys ningú s'atrevia a començar la verema abans d'aquesta data. Pels comentaris, enguany serà un bon any per al vi, tant per la quantitat com, sobretot, per la qualitat. I, diuen pel poble, que ara que tenim el vi a punt (bé, això és un dir, a punt hi estarà d'aquí un cert temps) és hora de començar a pensar en les matances. La Fira ja és aquí, i ja ho sabeu, els primers botifarrons són els més bons, segurament perquè anam endarrer.

Ja no ho recordam, quasi, però fa un parell de setmanes la calor era horrible. Ara ha fet quatre gotes i ja no és el mateix. Però, diuen els entesos, si no plou més, molt més, no en menjarem d'esclata-sangs, enguany. I és que només ens l'han mostrada, l'aigua, enguany. Només ha fet un parell de plogudes, magres, i prou. Això sí, quatre gotes mal comptades, i per fora vila gent a cercar caragols com a desesperats. Si no hi posen remei, o un temps de veda per als caragols, d'aquí un parell d'anys no en quedaran.

Fa un parell de dies, sentírem contar que a Randa havien tancat un centre de visitants i d'informació, que s'havia inaugurat no feia gaire temps, i que va aparèixer als diaris com un projecte molt ambiciós. La veritat és que dins Algaida no hem sentit gaire gent que hi hagués anat, però un element d'aquell projecte que havia despertat interès i esperances de solucionar un greu problema, era que també es faria un aparcament per a cotxes a prop de l'església. Idò, pel que sembla, res de res; es veu que l'ecotaxa no ha tengut temps de donar fruits al nostre poble. Ah! Però el que més ens ha sorprès del tancament d'aquest "no-

nat" centre és la forma que el nou Govern ha tengut d'actuar: arribaren allà i se'n dugueren els mobles i el nostre Ajuntament ho va saber per uns veïnats, que els avisaren que treien els mobles d'allà. Hi ha maneres i maneres, i ja diuen que de porcs i de senyors...

Una de les restauracions més ben aconseguides d'un element arquitectònic del nostre poble és la creu de can Gi. Ara bé, el que queda d'allò més deslluït és que, a causa de les obres del paviment del camí, faci ja massa temps que hi ha un contenidor de bagatge d'obra just al davant i, a més, algú hi afegeixi dues bosses de fems al costat.

Convendria tenir més respecte pels nostres punts d'interès arquitectònic.

Diuen que n'hi ha que fan el sord i no més senten allò que volen sentir. Per això, de vegades es diu que som massa negatius. Idò ara en ve una de positiva: els pineros i pineres i les seves ganes de fer festa.

La celebració dels Sants Metges: Sant Cosme i Sant Damià era abans com una festa postissa, però des de fa uns anys hi ha una gran ambient. Hi ha una sèrie d'actes tradicionals, que tot i ser-ho compten amb molta de participació: l'ofici, les fotos d'en Bernat i en Pere, que cada any se superen,... A més continuen amb molta de marxa amb el sopar a la fresca i el concurs de play-back. També tenen espai per a les idees originals. Enguany han innovat amb un concert de campanes, que tot i que va tenir alguns problemes, van ser molt interessant i, per tancar les festes, diumenge hi va haver un concorregut dinar de paella, a la Font. Tres dies ben atapeïts d'actes i de pineros i pineres, disposats a participar de les festes. Molts d'anys!

La **vinya** és una liana caducifòlia de la classe de les magnoliates i de la família de les vitàcies (*vitis vinifera*). El nom vinya s'aplica a un conjunt de ceps plantats i al tros de terra on s'hi han sembrat.

La vinya és una planta autòctona de l'Europa Meridional, que apareix en indrets humits i càlids. A partir de la raça silvestre es seleccionaren diferents varietats cultivades, que han esdevingut amb un tronc curt i rabassut (el cep), per la poda anual. Dels ceps surten branques primes, llargues i entorcillades (els sarments), que produeixen els fruits (el raïm).

Les vinyes europees són conreades per obtenir raïm de taula, panses o vi. Les vinyes americanes serveixen de portaampelts o s'usen directament com a híbrids. S'empraren arreu d'Europa per reconstituir les vinyes destruïdes per la fil·loxera, a la segona meitat del segle XIX i principis del XX.

Llinatge

Vinya, esdevingut Viña o el seu plural Vinyes, escrit sovint Viñes. Existent a Tarragona, Falset, Castelló, etc.

Refranyer

“Vinya a vora de camí, i dona finestrella, tenen mala fi”.

“Després de mort, ni vinya ni hort”. Vol dir que en morir no ens en portem cap dels béns terrenals.

Topònims

“Sa Vinya“, possessioneta del Quarter III, situada entre Son Xigala i Can Moll.

“Camí de darrere ses Vinyes”, entre el camí de Binicomprat i el de s'Estació.

Cançó

Noltros venim de vermar
d'una vinya molt enfora;
aposta venim a deshora,
perquè havíem d'acabar.

Pista

La vinya de la fotografia d'avui només té una partida d'anys, és molt nova, i recentment s'ha anat ampliant amb un parell més de quarterades.

Aquesta vinya fa part d'una possessió de prop de 200 quarterades d'extensió i confronta amb el terme municipal d'un poble veí.

Diuen que els rosers, que s'han posat de moda sembrar davant cada tira de ceps, són per detectar més aviat les possibles plagues.

Solució del mes passat

L'ametller carregat d'indiots que us mostrarem està situat vora la caseta d'en Dides, prop del camí de Binicomprat.

M. F.

Sant Francesc d'Assís

Francesc era fill d'un ric comerciant, Pietro Bernardone, i d'una dama provençal, Pica. Inicialment es dedicà a la carrera de les armes, però una malaltia durant la qual tengué diverses aparicions li canvià la vida: decidí fer seves les paraules de l'evangeli (Mateu, 10, 9-10) quan diu que en emprendre un camí “no us emporteu cap moneda: ni d'or, ni de plata, ni de coure; no prengueu sarró per al camí, ni dos vestits, ni sandàlies, ni bastó”. Francesc assumí radicalment aquesta norma de vida: renuncià a l'herència familiar i va rompre els llaços de parentesc. Amb un grup de deixebles es dedicà a l'oració i la predicació i va escriure una regla molt senzilla aprovada pel papa Innocenci III, una regla que poc després fou reformada amb l'aprovació definitiva d'Honorí III.

Viatjà bastant: des de Barcelona arribà fins a sant Jaume de Galícia, passà també per França i un altre viatge el duqué a Egipte i Palestina. Tornat a Itàlia, se'l va poder veure predicant arreu l'evangeli, centrant la seva doctrina en la pobresa i la fraternitat; tota la natura, els éssers inanimats eren per a ell germans i germanes. Renuncià a dirigir la seva obra, que ben aviat va prendre unes dimensions insospitades multiplicant-se el nombre de prosèlits. Vestia una senzilla túnica cenyida amb un vencís, origen del cordó típic dels franciscans.

Influïda per sant Francesc, que l'orientà vers la vida religiosa, santa Clara fundà les clarisses, que segueixen la regla franciscana. Aquesta regla era d'una extremada exigència, sobretot pel que fa a la rígida pobresa que preconitza. Per això, a la mort del fundador es dividí en tres grups: Frares Menors Observants, Frares Menors Conventuals i Frares Menors Caputxins; tots ells es basen en la mateixa regla, que apliquen amb més o menys rigor.

Va passar llargues temporades a santa Maria de la Porciúncula; aquest nom, que vol dir “petita porció”, neix de la cessió d'uns terrenys que li feren uns monjos per construir-hi una església. Allà es retirà els darrers anys de la seva vida, afligit per una sèrie de malalties, a més de les famoses nafres o estigmes de la passió de Crist. De fet no s'ordenà sacerdot i restà diaca. Va deixar pocs escrits: a part de la regla, uns quants poemes, unes “Advertències espirituals” i unes poques cartes. Morí relativament jove (Assís, 1182-1226), als 42 anys; fou canonitzat el 1228 —als dos anys de la seva mort— per Gregori IX i celebren la seva festa el 4 d'octubre.

El seu amor optimista per tota la creació, el seu tracte de germanà amb totes les criatures, el respecte i estimació per la natura fan de sant Francesc un dels sants més simpàtics i entranyables.

La filosofia oriental

Amb el següent article, segurament pensareu que m'he begut l'enteniment i que, en lloc de tractar temes d'economia, matèria que es suposa que conec, vull tractar aspectes que tenen a veure més amb la filosofia o la religió que amb la concepció clàssica d'economia. El cert és que, des del meu punt de vista (i segurament d'altres), l'economia és alguna cosa més que la concepció acadèmica clàssica, on gairebé es limita a l'estudi del funcionament de mercat i que hauria d'incloure matèries molt diverses. És a dir, en lloc de l'especialització que avui en dia està tan de moda, crec que l'economia ha de ser una ciència multidisciplinària. Com podeu suposar, a més d'un sentiment d'inseguretat una mica angoixant, amb aquesta concepció s'arriba a la trista conclusió que un en sap molt poc i que li queda molt per aprendre. Ho prendrem com un repte.

El darrer article que es va publicar en aquesta secció es titulava "El triomf de l'economia capitalista". Allà, s'explicava d'una manera provocadora els motius pels quals l'economia de mercat s'havia imposat a la resta de models econòmics. I acabava dient: "Ara bé, si algú em demana quina és l'alternativa a aquesta teoria neolliberal tan depredadora, hauré d'acotar el cap i, fluijant, diré que amb aquesta mentalitat occidental en la qual estam immersos, la desconec".

He d'admetre que aquest final va ser deliberat. No, no és que jo tenguí la solució dels problemes que segons el meu parer han sorgit amb l'economia de mercat. Segueix tenint el convenciment que el nucli de la

qüestió radica en el fet que la naturalesa humana és depredadora, i això serà difícil de canviar, a pesar que, com ja afirmava un dels grans economistes clàssics, Adam Smith, a vegades els humans també actuem amb comportaments simpàtics (d'ajuda o cooperació).

Els que segurament tampoc estaran d'acord, amb què no hi ha una altra solució, són els creients més devots i teòlegs de les distintes religions que conviuen en el món. És curiós, però si en alguna cosa coincideixen totes les religions és que sempre han tengut interès per frenar el consum i l'excés, com un senyal que en el fons els humans som d'un altre tarannà. Un exemple que podria demostrar aquest fet podrien ser les innumbrables manifestacions de repulsa contra una guerra que el Govern no es cansa de dir que ens afavorirà. Aquests serien uns exemples de com les religions tracten aquest aspecte ⁽¹⁾:

Cristianisme (*Sant Joan 3, 17*): "Si algú que posseeix béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les entranyes, com pot habitar dins d'ell l'amor de Déu?"

Islamisme (*Alcorà 7, 31*): "Menjau, beveu, però no faceu excessos, car Ell no estima els que en fan."

Judaisme (*Isaïes 55,2*): "Per què gastau els diners comprant un pa que no alimenta i malgastau el vostre sou en menjars que no satisfan?"

Taoisme (*Tao Te Ching, capítol 33*): "Aquell que sap que en té prou és ric."

Budisme (*Buddhadasa Bhikkhu*): “La profunda sensació de calma que proporciona la natura [...] ens protegeix el cor i la ment. Les lliçons que ens ensenya la natura a un nou naixement més enllà del dolor que ens causa l’obsessió de la possessió material.”

Si bé podríem afirmar que en els països industrialitzats les ensenyances religioses han fracassat a l’hora d’abordar el motor del consumisme, no es pot dir el mateix en el pensament oriental. Allà veuen el consum com un mitjà que els proporciona la plataforma material necessària com a suport del treball espiritual per arribar a la il·luminació. És a dir, un dels trets distintius d’aquesta perspectiva del desenvolupament és el fet d’incloure de manera explícita i deliberada, no solament els requisits materials per a una vida digna, sinó també les exigències educatives, socials, culturals i espirituals.

Un exemple d’aquesta perspectiva en serien les deu principals necessitats humanes, i que són el referent de la conducta social, en un país en vies de desenvolupament com és Sri Lanka:

1. Un entorn net i bonic.
2. Un proveïment d’aigua net i adequat.
3. Roba bàsica.
4. Una dieta equilibrada.
5. Una casa senzilla on viure.
6. Atenció sanitària bàsica.
7. Uns serveis de comunicació simples.
8. Necessitats d’energia bàsiques.
9. Educació completa.
10. Suport cultural i espiritual.

Per tant, es tracta de donar la mateixa importància, de posar al mateix nivell, les necessitats materials i les no materials. N’hi ha que fan una passa més i exposen que els béns materials tan sols aporten felicitat a curt termini. Qui no ha pensat una infinitat de vegades que si aconseguís aquell objecte (una jogueta, uns calçons, un cotxe o aquella casa d’insomni) seria la persona més feliç del món?. La publicitat s’encarrega de recordar-nos-ho sempre seguit. Llavors resulta que després de l’excitació inicial (de l’estrena d’aquell cotxe), retornam a l’estat de inicial i tornam cercar un altre substitut per aconseguir la felicitat. Altres filosofies encara van més enllà i exposen que els béns només comporten sofriment perquè ens provoquen el que anomenen tirada, és a dir, desassossec, infelicitat i sofriment per la por que ens produeix poder perdre el que tants d’esforços ens ha costat aconseguir.

Està clar que amb l’educació que hem rebut a occident tot el que estic exposant sembla una utopia. Fins i tot crec que n’hi haurà que no hauran entès el plantejament que he fet. El problema radica en el fet que, des de petits, sempre ens han inculcat fins a la medul·la dels ossos termes com competitivitat, possessió, lluita, ser el primer, jo envers nosaltres, etc. En què pensam quan afirmam que una persona ha triomfat?

Com un crit d’esperança, que no està tot perdut i que el canvi és possible, voldria acabar l’article amb un petit conte, i promet que en els pròxims articles intentaré tornar posar els peus a terra.

(1)
L’Estat del món 2003.
Worldwatch Institute.
(Centre Unesco Catalunya)

Felicitat (2)

Necessit ajuda desesperadament,
o tornaré boig.
Vivim en una sola estança
la meva dona, els fills i els cunyats.
Tenim els nervis a flor de pell,
crïdam i ens escridassam l'un a l'altre.
L'habitació és un infern.

Em promets de fer tot allò que et diré?,
preguntà el Mestre greument.
Jur que faré qualsevol cosa.
Molt bé. Quants d'animals teniu?
Una vaca, un boc i sis gallines.
Idò, ficau-les a l'habitació amb vosaltres.

El deixeble estava consternat.
Però havia promès obeir!
Així és que hi ficà els animals.
Passada una setmana retornà

i es queixava desconsoladament:
som un sac de nervis.
La brutícia! El tuf! El soroll!
Tots som a dos dits de la bogeria!

Vés, digué el Mestre, i treu fora els animals.

L'home va córrer cap a casa.
I va tornar l'endemà
amb els ulls espurnejant d'alegria:
Quina tranquil·litat! Els animals són fora.
La llar és un paradís,
Tan quieta, neta i espaiosa!

Per tant, del que es tracta és de canviar la
visió de la realitat que ens envolta. *Un altre
món és possible*, era el títol del Fòrum So-
cial Mundial de Porto Alegre d'enguany.

(2)

Moments de Saviesa.
Anthony de Mello s.j.
Editorial Claret.

Joan Seguí Pandango

17, 18 i 19 D'OCTUBRE
Fòrum Social
de Mallorca
'03

Un altre món
es possible,
una altra Mallorca
també

Lloc: UIB (Edifici Jovellanes)
www.forumsocialdemallorca.org

Algaida Solidari donarà a conèixer durant la pròxima fira algunes iniciatives solidàries

Entre les iniciatives que durà a terme, destaca una campanya de recollida de residus i una exposició de *mans solidàries* a l'Espai Algaida

L'associació local Algaida Solidari té previst dur a terme, al llarg de la pròxima Fira (11 d'octubre), una sèrie d'activitats amb una clara significació solidària, vinculades totes elles al projecte de Recol·lecció i Tractament de Residus Sòlids a la zona de Nueva Segovia, a Nicaragua.

L'esmentat projecte té com a principal objectiu donar suport al desenvolupament econòmic, la neteja i la higiene d'una sèrie de municipis d'aquesta zona del país centreamericà, mitjançant la creació de microempreses de recol·lecció i tractament de residus sòlids.

Les activitats que durà a terme Algaida Solidari durant la Fira són fonamentalment dues. En primer lloc, es procedirà a una recollida de llaunes usades, en el conjunt dels bars i institucions del poble, mitjançant unes bosses especialment preparades per a aquest fi, que es repartiran pel poble durant la Fira. Posteriorment, l'empresa Tirme s'encarregarà de recollir les bosses amb les llaunes i abonarà a Algaida Solidària l'import corresponent, import que anirà íntegrament destinat al projecte abans esmentat. Es tracta, per tant, d'una iniciativa amb un valor essencialment simbòlic, atesa l'estreta relació del projecte solidari que es pretén divulgar amb el tema dels residus. En qualse-

vol cas, és important que els ciutadans i ciutadanes d'Algaida hi participin activament, per tal d'obtenir uns recursos econòmics addicionals que faran molta de falta per a dur a bon port el projecte de Nicaragua.

El segon projecte, que l'associació algaidina vol dur endavant durant la propera Fira, és facilitar que tothom que ho vulgui pugui plasmar les seves mans en una gran exposició que es farà a l'Espai Algaida, al carrer Antoni Maura. Per poder fer això, hi haurà a l'estand de Algaida Solidari unes terminals d'ordinador que comptaran amb el seu corresponent escàner i una impressora, a fi de poder imprimir les imatges de les mans de les persones que ho desitgin. Posteriorment, amb aquestes imatges es confeccionarà una exposició que, com hem dit abans, s'instal·larà al carrer Antoni Maura. A aquesta exposició s'hi afegiran també les imatges —pintades damunt paper— de les mans de tots els nins i totes les nines del poble que hagin volgut sumar-se a aquesta iniciativa simbòlica de “mans per a la solidaritat”, a les seves respectives escoles.

Finalment, durant la jornada de la Fira es procedirà igualment a rifar un quadre cedit per l'artista local Jaume Torres. L'import de la rifa anirà íntegrament destinat al projecte solidari abans esmentat.

Noticiari astronòmic

Darrgrament s'han produït una sèrie d'esdeveniments importants en el marc de l'astronomia, d'alguns dels quals segur que n'estareu informats, i d'altres, possiblement no. El més característic i comentat, ha estat el referit al planeta vermell Mart, ja que al final de l'agost va estar en el moment de l'òrbita al Sol, més proper a la Terra (anomenat planeta en oposició), i per això el veïem (i encara el veïem) tan lluminós i gros. A continuació s'exposaran altres notícies importants:

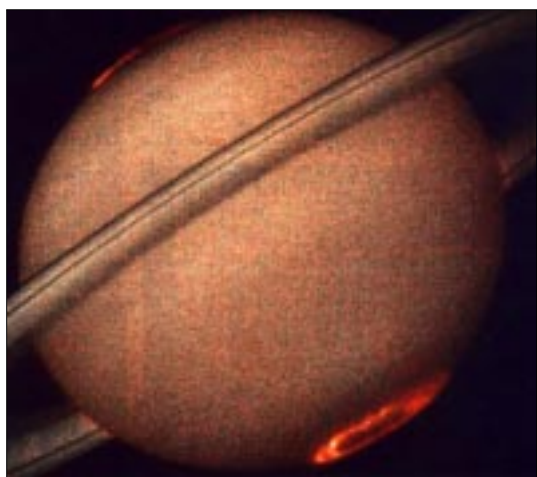
■ Com ja s'ha dit, el Sol és una estrella, com moltes de les que veïem al cel. El nostre "veïnat estel·lar" està format per una sèrie d'estrelles que estan situades "molt a prop" en comparació a les altres. El que ha passat és que aquest veïnatge s'ha incrementat amb el descobriment d'una nova estrella, que podria arribar a ser la quinta més propera al Sol. Tenint en compte que de més properes només hi ha el grup de tres estrelles que formen el sistema estel·lar Alfa Centauri, a uns 4 anys llum, i més enllà l'estrella Barnard a quasi 7 anys llum. Aquesta s'ha catalogat com a S O25300.5 + 165258 (cosa que es fa d'aquesta manera amb qualsevol objecte que es descobreix al cel, i llavors es tria un nom més adient). L'estrella és molt petita, amb prou feines té un 7 % de la massa del nostre Sol. És 300.000 vegades menys lluminosa i, igual que les altres veïnes nostres, no s'hi han descobert òrbites amb planetes. Aquesta s'estima que està situada en un rang entre els 6,5 i 10,1 anys llum a la Constel·lació d'Àries.

■ Un altre esdeveniment important, està referit a una de les naus que s'han enviat a Júpiter, per fotografiar-lo i estudiar-lo. Es tracta de la Sonda Galileu, a la qual un problema li impedeix continuar amb la

seva tasca, i és que s'està a punt de buidar el dipòsit del propel·lent d'hidracina, que necessita per mantenir la seva antena dirigida cap al nostre planeta, per poder-li donar ordres. Això, a la llarga, impedirà el seu maneig i control, i per això els de la NASA han decidit desintegrar-la i fer-la entrar dins l'atmosfera de Júpiter. Això ho fan per assegurar-se que no tenguin cap possibilitat de xocar contra cap de les llunes de Júpiter, ja que com que algunes d'elles estan formades per aigua gelada, els podrien "contaminar" amb algun bacteri que hagi quedat amagat dins la nau; s'ha de pensar que va passar això a la nostra Lluna durant els viatges que s'hi varen fer, on algunes bacteries varen sobreviure a la desinfecció terrestre (durant més d'un any vivint sobre la seva superfície).

■ La nit del 27 de setembre (el mes passat), l'Agència Espacial Europea (ESA) va enviar la seva primera nau a la Lluna. Aquesta missió és molt important, ja que s'hi utilitzarà una propulsió (molt poc usada) per empènyer la nau, basada en l'energia del Sol i, per això, el viatge serà lentíssim. S'estima que el viatge durarà poc més d'un any, ja que la nau arribarà a la Lluna el desembre del 2004.

■ Quasi tothom coneix les aurores polars (boreals o australs) semblants a cortines de colors que s'observen des dels pols, causades per les partícules expulsades del Sol que reaccionen així en entrar en l'atmosfera. Idò resulta que al planeta Saturn, encara que estigui 10 vegades més lluny del Sol que la Terra, també li arriben aquestes partícules i produeixen un fenomen similar a les aurores terrestres.

■ Finalment, acabaré amb la darrera notícia, que farà de pont per al mes següent, ja que em limitaré a informar-vos sobre els planetes que s'han trobat voltant altres estrelles. Doncs aquests, anomenats “Planetes Extrasolars”, són un tema d'estudi molt important per als astrònoms, els quals acaben de descobrir el planeta extrasolar que fa 120 (encara que la llista augmenta per dies).

G. S. C.

Defuncions

Francisca Sastre Mulet

Morí dia 2 d'agost

a l'edat de 71 anys.

Antoni Oliver Mulet

Va morir dia 15 d'agost.

Tenia 96 anys.

Maria Monserrat Cañellas Vich

Va morir dia 19 d'agost

Naixements

Antoni Ribas Abrines,

fill de Bartomeu i Maria Magdalena.

Va néixer dia 28 d'agost.

Neus Ferrer Fontirroig,

filla d'Antoni i Rosa.

Va néixer dia 7 de setembre.

Júlia Barceló Verger,

filla de Francesc i Maria Cristina.

Va néixer dia 8 de setembre.

El passat 21 de setembre aprofitarem l'excursió a cala Virgili i cala Magraner, dues cales verges de la costa manacorina, per fer una visita cultural a l'Hospitalet Vell, un dels poblats talaiòtics més interessants i més ben conservats de Mallorca. Els darrers anys s'ha aprofitat els mesos d'estiu per fer unes campanyes de restauració, els fruits de les quals poguérem comprovar molt directament, ja que tenguérem la fortuna de gaudir de les explicacions de Margalida Munar Grimalt, la restauradora que ha dirigit els treballs.

Activitats previstes

Divendres dia 10 d'octubre

Dins el marc dels actes de la Fira, i a les 21.30 hores, al nostre local tindrà lloc la presentació del llibre *Fires i mercats de Lluçmajor*, a càrrec dels seus autors: Celso Calviño i Miquel Sbert (texts) i Coloma Julià (fotografies).

Dissabte dia 11 d'octubre

Celebrarem la tradicional assemblea de socis i sopar. A més, és possible que hi hagi una actuació musical, però en el moment d'escriure aquesta nota encara no ho podem confirmar. L'acte serà a les 20.30 hores al nostre local social.

Diumenge dia 19 d'octubre

Farem l'excursió d'aquest mes, que consistirà en una caminada d'una duració aproximada d'unes quatre hores des del **cap de ses Salines** a la **Colònia de Sant Jordi**, passant per la platja des Caragol, cala En Togores i la platja des Carbó. La sortida serà a les 9 hores des de la plaça amb cotxes particulars.

Número 34

ES SAIG d'octubre de 1983 recordava a la portada la inauguració del monument al Cor de Jesús que hi ha a la plaça de Pina; la inscripció que figura al monument du la data de l'11 d'octubre de 1938 i, per tant, té 67 anys. Com deim, la foto de la portada ens recorda la cerimònia de la inauguració.

L'editorial tenia un títol ben significatiu: “L'Ajuntament d'Algaida NO informa”; recordem que una secció habitual va ser des del principi la informació per part de l'Ajuntament. Una norma que ha seguit sempre la revista ha estat la d'oferir a l'Ajuntament —i a totes les entitats del poble— un espai gratuït per donar a conèixer els seus projectes i realitzacions. La corporació que sortí de les eleccions de maig del 83 va rebutjar l'oferiment, i això que no tenia un altre mitjà d'informació als ciutadans.

Hi havia una recensió del llibre d'Antoni Sastre “de Sa Torreta”, *Quaderns d'història d'Algaida*, dedicat a les possessions dels voltants de Randa. És un llibre que ofereix una laboriosa feina d'arxiu que, dissortadament, no va tenir continuïtat.

Les pàgines centrals recollien un treball de Pere Mulet: “El conreu de la terra a Algaida al segle XVII”. Era la transcripció i comentari del contracte d'arrendament de les possessions de Son Mesquida i Cabrera de l'any 1668. La propietària era Maria Anna Mesquida i Castelló i l'arrendador Miquel Oliver de Son Maig. Es tracta d'un document molt precís i detallat de les condicions de l'arrendament i de les obligacions del “conductor” per un temps de quatre anys; no cal dir que aleshores les estipulacions eren dures pel que fa al llogater.

Hi havia les seccions habituals d'”Esports, Andreu Majoral (“Fer vi”), “Un Sord”, “Pina”, etc. Del “Noticiari” destacarem una foto de la festa d'inauguració del Cafè Pub Xaloc de Sa Placeta, que acaba de complir els vint anys.

Finalment, direm que la “Xerradeta” la firmaven Miquel Serra i Jerònia Oliver; mestre Bernat Llompart “Blanc” explicava les seves experiències com a emigrant a Cuba en dues ocasions. Per cert, que el primer viatge va ser accidentat; basta dir que partiren de Barcelona pel novembre i arribaren a Santiago de Cuba pel febrer. Explica quins eren els algaidins que l'acompanyaren i les feines que va fer allà, començant com a tallador de canya i després picapedrer i, sobretot, fuster, que era el seu ofici. Això passava l'any 1919, data del primer viatge, quan ell tenia 19 anys.

Començam una nova secció que pretén donar a conèixer les plantes que podem trobar al terme municipal d'Algaida. Hem decidit iniciar-la amb la planta que va ser la portada d'Es Saig del mes passat, pel fet que, tal vegada, podria ser la planta símbol d'Algaida ja que les millors poblacions de Balears viuen al seu terme. En mesos següents, parlarem d'altres espècies, intentant que coincideixi el mes en què es publiqui el text amb l'època en què sigui més fàcil observar-les. Esper que sigui una secció del vostre interès.

La fonollassa blanca o escuradents (*Ammi visnaga* (L.) Lam.)

Etimologia

El nom llatí significa pastanaga d'arena, ja que *Ammi* deriva del grec *ammós*, arena; i *visnaga*, té el seu origen a la paraula àrab *bixnaca*, pastanaga. Tot això fa referència a la seva arrel gruixuda que recorda a aquesta hortalissa (planta de la mateixa família) i a la seva preferència per terrenys tous. El nom de fonollassa blanca, que és compartit per altres espècies de la mateixa família, indica la seva semblança amb el fonoll, del qual es diferencia, entre d'altres coses, pel color blanc de les seves flors. Finalment, el nom d'escuradents deriva d'un ús tradicional que tenia aquesta planta, Així, des de molt antic, la utilitat dels radis de la seva inflorescència com a escuradents era molt coneguda, tal com podem llegir a les referències recollides per Pius Font i Quer al seu llibre *Plantas Medicinales: El Dioscórides Renovado*.

Descripció

Planta de la família de les umbel·líferes o apiàcies. És anual, és a dir entre la germinació de les llavors i la dispersió dels fruits, i la mort de la planta, no passa un any, però que pot assolir fins a més d'1 m d'alçada. Les tiges són dretes i robustes i es troben cobertes per les beines de les fulles. Aquestes fulles estan molt dividides en segments, d'1 mm d'amplada, molt aguts; tenen inicialment un sabor aromàtic, que recorda l'api, però llavors es torna amarg. Les flors són petites, de color blanc, formades per 5 pètals, 5 estams i un ovari ínfer amb 2 carpels, el calze presenta 5 sèpals soldats a l'ovari. Aquestes flors es reuneixen en unes inflorescències molt característiques que coneixem com a umbel·les; aquest nom significa para-sol i fa referència a la forma de la inflorescència que recorda aquest ormeig (totes les plantes d'aquesta família tenen umbel·les més o menys grosses). En aquest cas, cada inflorescència pot tenir fins a un centenar de radis, cadascun dels quals porta fins a 50 radis més, a l'extrem dels quals creix una flor, per tant a una umbel·la hi pot arribar a haver 5000 flors. Cada planta pot produir més d'una dotzena d'umbel·les si bé només la primera és tan grossa, tot i això el nombre flors produïdes és força elevat. El fruit (cada flor en pot produir dos) és petit, ovoïdeu, comprimit lateralment i té 5 costelles filiformes.

Floreix a partir del mes de juny i fructifica dins els mesos d'estiu.

Creix a les síquies de drenatge al voltant dels camps de conreu, sovint de cereals, fins i tot la podem trobar a alguns torrents. Aquest tipus d'ambient les permet florir i fructificar en una època en què altres plantes ja s'han agostades.

És una planta amplament distribuïda al voltant de la Mediterrània i Canàries, si bé a Balears només es troba a Mallorca, on és planta bastant rara. La coneixem d'Algaida (veure mapa), Montuiri, Vilafranca i Can Picafort. El pare Bonafè també la indica de Sa Pobla i Manacor. Tot i que pareix ser abundant, l'únic lloc on és relativament fàcil de veure és a Algaida, on viu aproximadament un 80-90% de la població de Mallorca.

Usos tradicionals

A més del seu ús com a escuradents, aquesta planta té propietats medicinals força conegudes. Els fruits són la part usada amb aquesta finalitat i tenen propietats diürètiques, vasodilatadora, broncodilatadora, fotosensibilitzant i vesicant, a més d'això s'ha de tenir en compte que, en determinades quantitats, és **tòxica**, per la qual no s'ha d'usar sense un coneixement adequat. Aquests fruits s'usen en infusió feta a partir de mig litre d'aigua bullent, a la qual s'hi afegeixen 30 g de llavors i es retira del foc; una vegada colada, es prenen 3 tasses al dia. La kelina, que és el principal compost actiu d'aquesta planta, s'ha usat en diferents tractaments contra les pedres del ronyó, en angines de pit i en atacs d'asma.

Elecció de jutge substitut

A la sessió ordinària del passat 4 de setembre, l'ajuntament plenari va acordar per unanimitat proposar a la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears na Maciana Ramis Oliver, com a Jutgessa de Pau Substituta d'aquest municipi.

A la vegada, volem agrair a en Guillem Mascaró Sastre la seva tasca, que ha desenvolupat com a Jutge de Pau Substitut durant els anys que ha exercit el càrrec.

Festes locals per a l'any 2004

A la mateixa sessió, el ple de l'ajuntament va aprovar els dies que seran festes locals al municipi d'Algaida l'any 2004:

Algaida i Randa:

Divendres, 16 de gener. Sant Honorat

Dilluns, 26 de juliol. Santa Aina.

Pina:

Dissabte, 17 de gener. Sant Antoni

Dilluns, 12 d'abril. 2a Festa de Pasqua.

Imposts i ordenances municipals

A la sessió celebrada el passat 18 de setembre, el ple de l'ajuntament va aprovar inicialment la modificació dels següents impostos i taxes municipals i la creació de noves ordenances.

Impost sobre Béns Immobles de Naturalesa Urbana

Amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar la modificació del tipus de gravamen, que queda fixat en el 0,6 %.

Impost sobre Vehicles de Tracció Mecànica

Amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar la modifi-

cació del coeficient, que queda fixat amb l'1,5. A més, es va acordar l'aprovació de la bonificació del 100% de tots els vehicles que tinguin una antiguitat mínima de vint-i-cinc anys. Per poder beneficiar-se d'aquesta bonificació, els propietaris dels vehicles ho han de sol·licitar.

Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres

Amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar la modificació del tipus de gravamen, que queda fixat en el 2,8 %.

Impost sobre l'Increment de Valors dels Terrenys de Naturalesa Urbana

Amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar la modificació del tipus de gravamen, que queda fixat en el 18 %.

Taxa per a l'entrada de vehicles a través de les voravies

Amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar la modificació d'aquesta taxa, la tarifa de la qual queda fixada amb 7,50 €/any per metre lineal de reserva d'estacionament.

Taxa per a la prestació del servei de clavegueram

D'acord amb la proposta aprovada per Consorci d'Aigües del Pla de Mallorca sobre la taxa de prestació del servei de clavegueram i que afecta tots els municipis que l'integren, amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar la modificació d'aquesta taxa, la tarifa de la qual queda fixada en 20,92 €/any.

Taxa per la utilització de les instal·lacions esportives

TIQUETS UTILITZACIÓ PISTES DE TENNIS			
Tipus de tiquet	Il·luminació	Temps	Quota (€)
Empadronats	Sí	1 hora	4
Empadronats	No	1 hora	2
No empadronats	Sí	1 hora	7
No empadronats	No	1 hora	5

CARNETS D'ABONAT A LES PISTES DE TENNIS I PISCINES		
Tipus d'abonament	Anual (€)	Mensual (€)
Menors de 14 anys	50	8
De 14 a 18 anys	80	12
Majors de 18 anys	100	15
Majors de 65 anys	50	12

Taxa per a l'obertura de sondatges i sèquies en terrenys d'ús públic local

Amb la finalitat que les sèquies que s'obrin en terrenys d'ús públic com a conseqüència de la realització de diferents obres es tapin el més aviat possible i el paviment quedi amb les millors condicions, amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar l'ordenança que regula aquesta taxa.

Les tarifes, d'acord a aquesta ordenança, seran de 0,50 € per metre lineal i dia. A més, quan es sol·liciti la llicència per l'obertura de sèquies a terrenys d'ús públic, s'haurà de constituir un dipòsit, 15 € per metre lineal, quan l'obra es realitzi a la calçada, i de 22 € per metre lineal quan es realitzi a la voravia. Una vegada acabada l'obra, previ informe dels tècnics municipals a requeriment de l'interessat, l'ajuntament tornarà el dipòsit.

Taxa pels serveis urbanístics

Amb els vots favorables de l'equip de Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar inicialment aquesta ordenança que regula la taxa per la gestió i tramitació d'expedients urbanístics, que afecten modificacions puntuals de les NNSS, unitats d'execució o estudis de detall, entre altres.

Ordenança de Contribucions Especials

Amb els vots favorables de l'equip de

Govern (PSOE-PSM-UM) i el vot en contra del grup Popular, es va aprovar inicialment aquesta ordenança que servirà per, en el cas que a determinades obres l'Ajuntament estimés oportú fixar contribucions especials, regular aquestes contribucions.

Tots aquests acords es publicaren al BOIB i seran sotmesos a exposició pública a efectes de reclamacions abans de l'aprovació definitiva.

Subvencions a entitats culturals i esportives 2003

L'ajuntament plenari, a la sessió extraordinària celebrada el 18 de setembre, va acordar per unanimitat concedir a les entitats i associacions culturals i esportives les següents subvencions corresponents a l'any 2003.

Banda de Música	6270 €
Club Escacs Algaida	300 €
Teatre Es Porrassar	464 €
Orfeó Castellitx	1089 €
Teatre Es Porrassar	1800 €
Revista Es Saig	693 €
Agrupació fotogràfica d'Algaida	300 €
Club Esportiu Algaida	1900 €
Club Voleibol Algaida	1970 €
Club Atletisme Algaida	464 €

A més, s'ha donat una ajuda de 300 € a la Banda de Música per a la utilització dels seus instruments musicals per part de la Escola Municipal de Música d'Algaida, d'acord amb el conveni que té subscrit l'Ajuntament i la Banda de Música d'Algaida.

Subvencions a entitats de caràcter social 2003

També a la sessió extraordinària celebrada el 18 de setembre, l'ajuntament plenari va acordar per unanimitat concedir a les entitats i associacions de caràcter social les següents subvencions corresponents a l'any 2003.

Associació de Persones Majors	971 €
Algaïda Solidari	1367,30 €
Fons Mallorquí de Solidaritat	4647,20 €

Adjudicació de les obres de l'ampliació de can Lluís, a Pina

A la sessió celebrada el passat 4 de setembre i a proposta de la mesa de contractació, la comissió de govern va adjudicar a l'empresa *Construccions Emdeco, SA* l'obra de l'ampliació de can Lluís, empresa que va presentar l'oferta més econòmica per un preu de 71995 €.

Període de cobrament voluntari dels Imposts Municipals

A partir del 16 d'octubre i fins al 17 de desembre, s'obre el període de cobrament voluntari dels següents impostos municipals: Impost de Béns Immobles de naturalesa urbana i rústica, Impost d'Activitats Econòmiques, Vedats de Caça i Guals Permanents.

Revisió del cadastre de rústica

La Gerència del Cadastre de les Illes Balears ha comunicat a l'Ajuntament la renovació del cadastre de rústica del municipi d'Algaida. Per això, dins el propers dies el propietaris de parcel·les rústiques rebreu un full informatiu sobre aquest tema, on hi ha l'explicació de les actuacions que s'han de fer, comprovació de la situació actual dels béns rústics, correccions de titularitat, de superfície, etc.

El període d'atenció al públic serà, en principi, durant el mes d'octubre, de dilluns a divendres, de les 17 a les 21 hores, a la Rectoria.

Falta determinar els dies d'atenció a Pina i Randa, perquè els veïns d'aquests nuclis urbans no s'hagin de desplaçar a Algaida.

Essent necessària la renovació de la Junta Pericial del Cadastre Immobiliari Rústic durant els treballs de renovació, a la sessió

celebrada el passat 4 de setembre, l'ajuntament plenari va elegir per unanimitat les persones que actuaran com a vocals d'aquesta junta, que són els senyors:

Magín Ameller Pou
Pedro Puigserver Llull
Jorge Llaneras Ramón
Esteban Vanrell Barceló

La tasca d'aquesta junta, que està presidida pel batle, és supervisar els treballs de renovació del cadastre i ajudar a resoldre els possibles problemes que puguin sorgir.

Reforma circulatòria

A partir de l'1 d'octubre, amb la finalitat de millorar el trànsit de vehicles dins el casc urbà d'Algaida, es realitzarà una reforma circulatòria que afectarà al carrer Pare Pou. Així, a partir d'aquesta data, aquest carrer serà de doble sentit amb estacionament alternatiu de quinze dies a cada costat, excepte els divendres matí que es podrà estacionar a ambdós costats del carrer.

Cursos esportius

Des de l'Ajuntament es vol crear una escola municipal de tennis, amb la finalitat de potenciar aquest esport. En principi està prevista la creació de dues categories, una d'infantil/juvenil per a edats dels 4 als 16 anys i una altra per a adults, a partir dels 17 anys.

A efectes de saber la viabilitat d'aquesta escola, s'ha obert un termini de preinscripcions que comença el 26 de setembre i finalitza el 10 d'octubre.

Per altra part, el proper 1 d'octubre s'inicia el curs de gimnàstica per a adults, que igual que l'any passat es realitzarà el pavelló esportiu municipal.

Per a més informació de tots aquests cursos, us podeu dirigir a les oficines de la Casa de la Vila.

Baula 2

Benvinguts de nou a la secció de les baules! Us volem recordar que el mes passat inaugurarem aquesta secció amb la companyia, el bon humor i les respostes de na Laura "Mindona", que fou l'encarregada de triar el protagonista de la nostra segona baula, amb qui ja hem tengut una xerradeta ben interessant, animau-vos i llegiu-la!

1. Nom i malnom (si en tens i vols que t'hi coneguim).

Biel "de Marina".

2. Edat i signe de l'horòscop.

Tenc 31 anys i som Escorpí .

3. Darrer llibre que has llegit?

Rosas negres de Philip M. Margolin .

Recomana'n un que t'hagi agradat. *El metge*, de Noah Gordon.

4. Darrer CD que has comprat?

Un CD doble de "Metallica" amb "l'Orquestra Filharmònica de San Francisco". **Recomana'n un.**

Ten de Pearl Jam, o també una música un poc diferent que m'ha agradat molt és *Tribalista*, és música brasilera.

5. Darrera pel·lícula que has vist?

28 días después.

Quina t'ha agradat més?

No ho sé, qualsevol d'aventures d'Indiana Jones... ah! i *La vida de Bryan*.

6. Programa de televisió preferit?

És que a la tele mir principalment esports, però... *Friends*.

7. Quina era la sèrie de dibuixos animats que t'agradava més?

Mazinger Z, perquè tots els dibuixos animats que feien al meu temps eren super depriments: en Marco, que perd sa mare als dos anys i la cerca com un desesperat amb una moneia damunt l'esquena... o na Heidi, que està perduda per la muntanya amb aquella amb cadira de rodes i tot és tan trist; no té ni pare ni mare, i amb el padrí, eren molt depriments!! Tanta sort d'en *Mazinger Z* que tenia n'Afrodita!

8. Quin tema actual et preo-

cupa més?

Ara mateix diria que el tema d'Iraq, bé més que d'Iraq, del desastre que estan fent.

9. Quin moment històric t'hauria agradat viure? Per què?

El maig del 68, per exemple, ja que fou una revolució on els joves reclamaven la seva llibertat; m'encantaven sobretot els eslògans francesos, com "Sigues realista, demana l'impossible". O també la volta amb autobús de fa tres o quatre anys que va fer per Mèxic el subcomandant Marcos, demanant la llibertat i la terra per als pagesos de Chiapas. M'agraden, perquè no són moviments violents, és demanar el que creus però sense la raó de la força, sinó amb la força de la raó.

10. Persona o personatges que admiris? Per què?

Bé, aquests anteriors, però més que res admir col·lectius més que individus. Tota la gent que lluita pel que creu, evidentment sempre que sigui una qüestió pacífica, no com n'Aznar i la seva tribu que lluiten pel que creuen, però Déu n'hi do!

11. Un animal.

El moix.

12. Una mania.

N'hi ha una... però no la diré

perquè tothom la farà, i si us la dic, rebré tot lo dia. (Li hem insistit, però no s'ha atrevit a confessar-la, i finalment ha dit:) Mmmm... mania... que na Laura em toqui l'orella, em fa molta de ràbia!!

13. Un defecte.

Molts! ...la son, sempre tenc son. El no acabar mai la son! (Bé, cap problema Biel, això no és cap defecte molt seriós, això ens passa a molts!).

14. Una virtut.

Mmmm... potser... la constància.

(Hem de dir que aquestes preguntes li han costat molt, no tenia la lliçó estudiada!).

15. No podries estar un dia sense...

A l'hivern, cafè! I a l'estiu, cervesa!

16. Fes un pla per diumenge horabaixa.

Anar al futbol a veure l'Algaida i fer qualque cosa amb els amics.

17. Una il·lusió.

Un viatge entre Austràlia, Nova Caledònia i Nova Zelanda, a veure el dimoni de Tasmània! (i això que ens ha contat que acaba d'arribar d'un i ja se'n torna anar 17 dies!! Biel, ets un rodamón!).

18. Una queixa.

Mmmm... que la gent es passi més temps mirant el que fan els altres, que no gaudint del que

fan ells. (S'ho ha pensat una bona estona, però la resposta ha valgut la pena... i ens assegura que no ho havia preparat!)

19. Tria una de:

a)rosses o morenes. M'és ben igual, tant rosses com morenes. Si poden ser dues, millor que una!! Pèl-roges i tot!!

b)vi o aigua. VI!! (Un altre que no s'ho ha pensat gens... què és el que té el vi??)

c)carn o peix. Carn.

d)dutxa o bany. Dutxa.

e)platja o muntanya. Muntanya.

f)esport o bar. Uffff! És que m'agraden totes dues... aquí trob que na Laura va ser molt hàbil: de dia esport i de nit bar. (L'hem forçat a inventar una nova versió i ens diu:) Esport dins el bar!! N'hi ha molts: dards, cartes... hi ha lligues de dards, o competicions de cartes...

g)Barça o Madrid. Ni Barça ni Madrid: Atlètic de Bilbao!!

h)alcohol o refresc. És que tot té el seu moment... alcohol i refresc, és que si sempre hagués de beure alcohol... Déu n'hi do!... O l'alcohol-refresc, com és la cervesa!

i)circumval·lació o trànsit per dins el poble. Circumval·lació.

j)Hivern o estiu. Estiu, perquè m'agraden més els dies llargs de l'estiu que no els curts de

l'hivern, però en canvi suport millor el fred que la calor.

20. Travessaries el carrer:

- **per topar-te amb...** per exemple na Charlize Theron perquè l'acab de veure per la tele i flipava per un tub, però normalment per na Martina Klein.

- **per no toparte amb...** el "trio de les Azores", n'Aznar, en Bush i en Blair. O amb el Henry Kissinger, que és premi Nobel de la Pau i és un dels majors assassins de la història. Amb tota aquella gent que ha fet tant de mal en nom del bé.

21. Si fossis:

- **una dona...** Uffff! No m'ho he plantejat mai, però supòs que donaria molta de guerra, procuraria ser molt revolucionària, amb el dret de la igualtat per exemple. Donaria guerra en aquest sentit perquè no s'aconsegueix (i com a home, no en dona perquè no es veu discriminat). El que em fa ràbia és veure la discriminació davant els meus ulls, és a dir, si veig que estan discriminant una dona, donaré guerra en aquell moment, però no ho duré per bandera.

- **la persona més rica del món...** n'Arzak i en Ferran Adrià farien feina a Algaida per nosaltres, són els millors cuiners del món! Farien dinars a rompre! Per als amics i per a tothom. I com que encara me'n sobriarien... imagina't si en faria de viatges!! (i ha dit que ens hi duria a tots de viatge!!)

- **el batle d'Algaida...** Faria més festes! Més dies de festa, més actes culturals, més actes socials, més coses per ajuntar gent. No fer les festes jo, sinó que les fes el mateix poble, és a dir, demanaria a la gent a veure què es pot fer per fer més festa, sense llevar el de sempre: els cossiers, bicicletes, partits de l'Algaida...

22. Un racó d'Algaida que t'agradi.

Punxuat i Marina(he, he).

Un racó que no t'agradi.

No m'agrada el Punt Verd, encara que sigui necessari, però no sé com podem ser tan ASES de tenir-lo tan brut.

23. Una raó per:

- **viure a Algaida...** n'hi ha moltes, però sobretot la tranquil·litat.

- **no viure a Algaida...** per tota aquella gent que vol xapar el poble pel mig.

24. La gent d'Algaida és... diversa, molt diversa. Hi ha de tot, però en aquests moments l'ambient amb els més joves m'agrada molt.

25. Fins quan fas comptes viure a ca teva? Mmmm... Crec que no estaré molt, encara que no me'n vagi molt enfora.

26. Ordena (de més a menys important): doblers, salut, feina, amor, poder. Salut, amor, feina, doblers i poder.

27. Què et preocupa més (de

més a menys): atur, inseguretat ciutadana, sida, droga, accidents de circulació ? Accidents de circulació, inseguretat ciutadana, atur, sida i droga.

28. Ens sabries dir al retaule de l'altar major de l'església d'Algaida, quantes figures femenines hi ha, i qui representen? ...No t'ho sabria dir... però m'imagín que no n'hi ha haver cap... o potser la Verge Maria, però com que per jo la religió és una de les causes de discòrdia en aquest món, no hi crec amb les religions, no m'interessen.

(Bé, la resposta ha estat incompleta, realment hi ha tres personatges femenins, un d'ells l'ha endevinat, La Mare de Déu, i els altres dos són Santa Llúcia i Santa Aina; hem de reconèixer que aquesta pregunta era bastant complicada, quants n'hi ha que l'hagueu endevinada?)

29. Què més t'hauria agradat que t'haguéssim demanat? No és que n'hagi pensat cap... però, per exemple, triar entre whisky o ginebra. (Ens ha proposat també que demanàssim a veure si els bars havien de tancar a les 4:00 hores o simplement no havien de tancar, però consideram que la resposta de la majoria de joves serà evident, i per una qüestió d'espai, donam per suposat que els entrevistats que no ens diguin el contrari es decanten per la segona opció.)

30. De qui t'agradaria saber aquestes coses per entrevistar-lo el següent mes?

(Ufffff... aquí en Biel ens ha posat en un compromís i per "venjança" cap a nosaltres ha volgut que na M. Magdalena "Molleta", entrevistadora, fos la següent entrevistada!! Després d'una llarga estona de raonar amb ell, hem aconseguit que ens digués una altra "víctima", però a causa del descuit que hem fet de no advertir abans que els entrevistadors no podien ser entrevistats, ens COMPROMETEM a ser víctimes de les nostres pròpies preguntes, només demanam paciència fins a trobar l'ocasió adequada, gràcies.) Bé, perquè m'obligau i que consti que no he quedat convençut amb les vostres explicacions, podríeu entrevistar na "Nena", na M. Magdalena Vich.

(Recordam el suggeriment d'escollir algú del sexe contrari. Gràcies.)

31. Vols afegir qualque cosa?

Mmmm no, crec que no, bé que m'agrada que seguiu aquesta iniciativa i crec que hauríeu de proposar a l'entrevistat, com a norma, que us convidàs a berenar a vosaltres dos i a tots els anteriorment entrevistats com a mínim! Si ho fes jo ho exigiria!

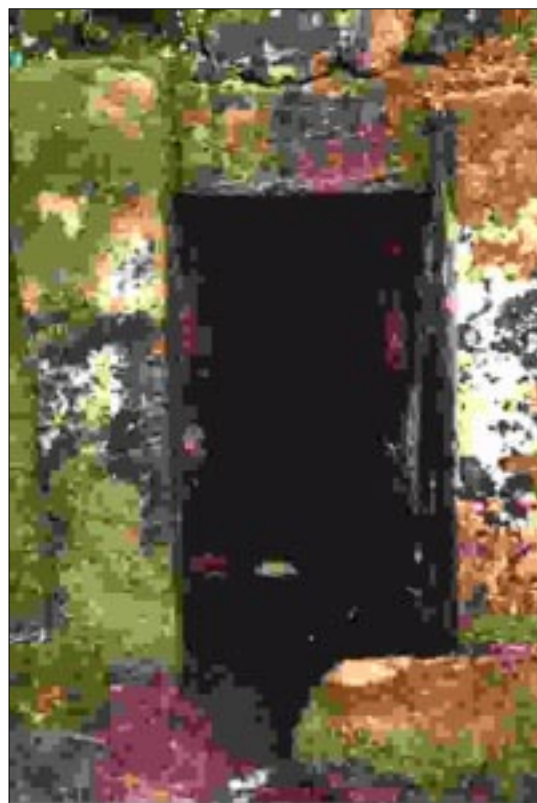
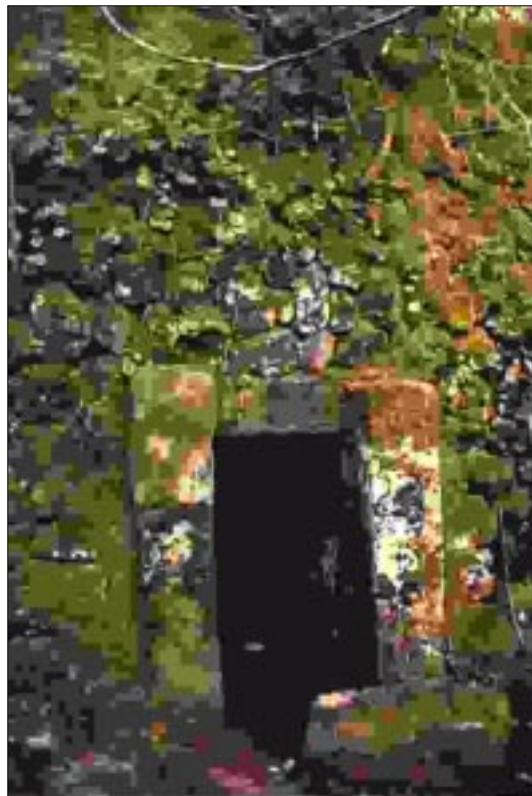
M. Magdalena Molleta
Guillem Fiolet

Una passejada, dues estampes...

El petit príncep diu que allò que dóna bellesa al desert és que amaga un pou d'aigua a qualche part. Per les nostres contrades, cercant aquest tresor tan desitjat com és l'aigua, l'home, abans, construïa una forma de bellesa. Ara segurament fa tota una altra cosa, emperò: ferralla, misèria...

Les fonts de mina, amb el seu túnel excavat dins la roca, són monuments. Gràcies a un pacte favorable amb el temps, la font de la Cabana no només ha conservat la seva categoria de monument: l'ha consolidada. Un monument de categoria modesta, sense dubte. No figura a cap guia turística. Tampoc no figura a cap catàleg oficial de monuments nacionals històrics i artístics. La composició plàstica de grisos i verds —sobretot verds— que conformen les parets exteriors de la font de la Cabana no penja a cap galeria, ni tampoc a cap museu d'art contemporani. Però tota la paleta de colors del verd, tots els matisos del verd, es troben concentrats allà, en aquell racó de món, solitari, decadent. Sense que la decadència hagi traspassat, encara, la frontera de la brutícia, de la lletjor.

El diccionari defineix la pàtina com “la pel·lícula verdosa que es forma sobre els objectes antics de bronze per una llarga exposició a l'aire; to que amb el temps prenen els objectes antics de metall, de vori, les pintures a l'oli, les pedres d'un edifici, etc.” Molt bé. Però hi falta l'exemple. Podem millorar la definició, completar-la fins i tot: la pàtina és el to que mostren les pedres de la font de la Cabana, allà on conflueixen els termes d'Algaida i Lluçmajor.

Text i fotografies: Miquel Serra

C. E. Algaida

Ja roda la pilota al Porrassar.

Una temporada més ha començat el futbol a Algaida.

Aquest és un any de canvi pel que fa a la directiva del C.E. Algaida i també per a l'equip dels grans. Com tots sabeu l'any passat va ser un mal any i baixàrem de preferent a Primera Regional, per tant,enguany l'objectiu principal és pujar de categoria i mantenir l'equip a Preferent.

Encomiant i molt la feina feta tots aquests anys enrera, un grup de gent jove d'Algaida, amb en Pere Fullana al capdavant, comença una etapa nova, dura, però molt il·lusionant. Cal destacar que l'estat de salut del nostre club és del tot immillorable, tant en l'aspecte econòmic, esportiu com social.

El futbol base manté totes les categories possibles i comptam amb uns excel·lents planters dels equips femení i amateur, ambdós amb aspiracions per pujar de categoria.

Enguany el club compta amb uns 150 jugadors i és un dels equips del Pla amb més al·lots.

Els resultats de Primera Regional han estat els següents:

Algaida - Sóller 2-1

Escolar - Algaida 2-2

Algaida - Ses Salines 1-1

La nova temporada ha començat amb bon joc, però ja s'han deixat perdre dos punts dins Es Porrassar, contra Ses Salines, que eren molt importants per començar bé la temporada.

De les categories inferiors, només ha començat la temporada l'equip dels cadets, amb un partit guanyat i un altre perdut:

Espanya - Algaida 5-2

Algaida - Llosetenc 6-2

Toni Amengual
Alexandre Mulet

Penya Mallorquinista d'Algaida

La Copa del Rei a Algaida

Divendres dia 12 de setembre, en el sopar anual que cada any celebra la Penya Mallorquinista d'Algaida, vàrem tenir una convidada d'excepció, ni més ni manco que la Copa del Rei, guanyada fa pocs mesos pel Reial Mallorca.

Va ser una vetllada molt agradable, on infants, joves i majors vàrem gaudir d'un bon sopar, com també de la presència de representants del club i de l'Orquestra Mallorqueta, que ens va delectar amb les seves cançons, la majoria dedicades al Mallorca. Finalment acabàrem la vetllada cantant junts, orquestra i assistents, una cançó, composta expressament per a aquest dia i dedicada a la Penya algaidina, a la copa i al Reial Mallorca. També hem de destacar la quantitat de fotografies que tots els assistents ens férem a devora la tan desitjada copa.

... i la copa a Lluc

Com a conseqüència de diversos contactes amb la Fundació del Reial Mallorca i amb el mateix club, es va acordar que, aprofitant la pujada a Lluc de la part forana, la penya algaidina seria la responsable de pujar-hi la copa, representaria així les penyes mallorquinistes i s'aconseguiria unir d'aquesta manera mallorquinisme amb mallorquinitat.

El primer acte després de la benvinguda per part del prior del monestir, Jaume Reynés, va ser l'ofrena a la Mare de Déu de les flors, productes dels diferents pobles i la copa, que la dugueren dues al·lotes membres de la penya. Al mateix temps, un altre membre de la penya d'Algaida va llegir el següent manifest:

Som un grup de pelegrins d'Algaida que participam, des de fa molts anys, a la Pujada a Lluc de la part forana.

També som membres de la penya mallorquinista d'Algaida.

A la nostra pujada a Lluc, per trobar-nos amb la Mare de Déu i sentir-nos poble mallorquí amb tots, hi volem unir aquesta ofrena simbòlica de la Copa del Rei, obtinguda fa pocs mesos pel Reial Club Esportiu Mallorca.

Ho feim per celebrar i agrair el triomf esportiu; però no sols per això.

Amb aquest gest, amb aquesta ofrena, també espessam alguns desitjos, per a vo-

saltres i esperam que per a tots, prou importants.

- Volem una Mallorca que estima les seves arrels i la seva identitat.*
- Volem una Mallorca que estima, de bon de veres i amb totes les conseqüències, la seva llengua.*
- Volem un Mallorca oberta i acollidora.*
- Volem una Mallorca que creixi en tots els valors humans, espirituals i culturals que li són propis.*

Demanam a la Mare de Déu de Lluc que ens ajudi a construir dia a dia, una Mallorca fraterna i solidària.

Acabada l'ofrena i la missa, la majoria de gent es va fer fotografies amb la copa, la tocaven, la miraven, la besaven,... Amb una paraula, va ser molt admirada. Hi va haver un bon grapat d'anècdotes molt simpàtiques que ens feren pensar que s'havia encertat en el fet de pujar la copa en un dia tan assenyalat com la pujada a Lluc.

Aprofitam per agrair a la Fundació del Reial Mallorca i al club la gran confiança posada en la penya d'Algaida per poder ser la que va dur a Lluc la tan valorada copa, com també al coordinador general de l'escolania de Lluc, Bernat Alemany, per tenir en tot moment el seu suport.

Escacs

Es va disputar el torneig de partides ràpides Sant Jaume 2003 amb la participació de trenta-un jugadors, xifra més baixa de l'habitual a causa de la coincidència de data amb el torneig d'Alcúdia. Així i tot podem dir que hi va haver una bona participació amb jugadors de primera línia dins els escacs de Mallorca, com en Joan Ramon Galiana que va guanyar en Lester Tattersall, segon classificat. El tercer lloc va ser per a Jordi Valls, que realitzà un excel·lent torneig. Un altre fet destacat va ser la bona participació d'escaquistes locals: un total de desset.

És agradable que jugadors que han passat pel club en diverses èpoques ens tornem veure davant el tauler en aquest torneig. El primer local va ser el veterà Tomeu Roig, per segon any consecutiu, el que demostra que en Tomeu segueix amb bona forma, per davant de jugadors de la categoria de Toni Ripoll i Sebastià Massanet, que foren segon i tercer respectivament. En categoria sub-14 els tres primers classificats foren per aquest ordre: Cristóbal Pons, Pedro Lechado i Ramon Galiana.

Jaume Joan Toledo

Una xerradeta amb...

Com va començar la teva relació amb el Fons?

Fa vuit anys uns amics em comentaren que hi havia una entitat que es dedicava a fer cooperació amb el Sud, que tenia relació amb els ajuntaments i que cercava gent. Em vaig presentar a una entrevista, cercaven un treballador social, jo ho som i, a més som administrativa, aquest fet crec que fou pel qual m'elegiren. En aquelles hores, el Fons era una entitat molt incipient, es va crear el 19 d'octubre de 1993, hi havia molta feina per fer, només tenia vint socis i un pressupost de vint i quatre milions de pessetes. Ara són cinquanta ajuntaments dels cinquanta-tres de Mallorca, recordau que el Fons només és d'àmbit mallorquí, a més de les altres entitats que he anomenat i un pressupost de quatre-cents milions de pessetes, uns dos milions i mig d'euros.

Quan parles del Sud a què et refereixes?

Al Tercer Món. Això va avançant. El terme Tercer Món ve d'un context on també hi havia un primer món; un segon món, que era el format pels països de l'est; el tercer, pròpiament dit, format pels països empobrits i un quart món, format per la pobresa i marginació que hi ha al primer. Aquests conceptes han quedat desfasats, per dir-ho de qualque manera. Creim que és més real dir Nord i Sud, no perquè sigui una divisió geogràfica, sinó perquè bàsicament tots els països empobrits estan en el Sud, tot i que no tots els del Sud estan empobrits, com és el cas d' Austràlia o d'alguns països de Sudamèrica. També n'hi ha d'empobrits a la zona del Tròpic: els de Centreamèrica. Els termes Nord i Sud són els termes que s'utilitzen actualment a la bibliografia de cooperació.

Que és el Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació?

Intentam que els socis i entitats solidàries de Mallorca cooperin per fer una feina més efectiva als països del Sud. Sempre dic que nosaltres intentam promoure un tipus de cooperació que eviti l'atomització: fer poca feina a molt de llocs. Intentam que a la zona allà on incidim es vegi la petjada del suport de Mallorca i, per tant, els seus

habitants puguin gaudir d'una vida mínimament més digna de la que han tengut fins ara. El Fons va néixer amb la voluntat d'unificar totes les aportacions que els ajuntaments de Mallorca destinaven a projectes solidaris, no tots els ajuntaments tenen els mateixos recursos i molts, pel seu compte, no poden fer projectes de certa envergadura. Llavors, la nostra filosofia és posar-ho tot a un fons econòmic i després elegir, entre tots els socis, els projectes a finançar. Tots són participants, això vol dir cooperació entre els mateixos socis del Nord per fer una feina més coherent al Sud. Aquest fet ha anat derivant, bàsicament, cap a dues línies de cooperació: una, a través de convocatòria pública d'ajuda a ONGs, preferentment de Mallorca, i l'altra cap al municipalisme: els socis del fons són entitats municipals (els ajuntaments) o supramunicipals com el Consell. Aquest darrer té molts més recursos i els aporta al Fons, per ajudar els municipis a poder fer cooperació; un exemple: la Mancomunitat del Pla aporta uns quatre milions de pessetes. És una quantitat minsa perquè els municipis que la formen no tenen tants de recursos com poden tenir els municipis turístics, que, amb els doblers que arriben del Consell, poden fer projectes de setze o desset milions. Estableixen uns llaços d'agermanament o col·laboració amb països del Sud o amb entitats d'aquí que treballen allà i poden fer una feina més ampla pel desenvolupament d'aquests països.

Tots els municipis aporten un 0,7%?

L'aportació és voluntària. Hi ha la recomanació i el compromís quan es fan socis, que ha de ser per acord del plenari, que destinaran una quantitat tendint al 0,7%. Alguns l'aporten, altres no. El tema del 0,7, que és una xifra mítica, és molt complicat, depèn com es calculi: hi ha teories diverses sobre quina base s'ha de utilitzar. Estam treballant en un informe, que possiblement es farà públic el mes de desembre i on presentarem el que ha aportat cada poble durant aquests deu anys i volem emprar la dada d'euro per habitant, perquè creim que és més clara.

Catalina Socies Salvà

Què és allò del que et sents més satisfeta i allò que si poguessis tornaries enrera?

Del que em sent més satisfeta és que el Fons hagi arribat als deu anys gràcies no a una sola persona. Ha estat pel conjunt de diverses coses: per una banda, tenir un equip tècnic (gastant un 8 del 10% que podem dedicar a gestió del pressupost), tenir un equip de gent que es cregui el Fons, que no tan sols vengui a fer feina, sinó que s'impliqui i també l'aportació de gent que ha tengut càrrecs públics, responsabilitats polítiques en un moment o altre i que ha cregut i apostat pel Fons. I també comptar amb el suport de persones de la societat civil i d'entitats que han cregut que hem de fer pinya i treballar conjuntament.

Allò que tornaria enrera? (riu i pensa) No ho sé, supòs que hi ha coses que s'haurien pogut fer més bé, segur. Segur que ens hem equivocat amb altres, però no ho hem fet amb mala intenció. No sabia dir una cosa a tornar a enrera.

Quins són els trets més destacats d'aquests deu anys de vida del Fons?

Crec que el consens polític. Ara hi ha una nova realitat a Mallorca, un nou mapa polític municipal, que precisament forma el gruix dels socis. A l'hora de consensuar una junta directiva, no hem tengut problemes amb cap partit polític, això és molt important. Un altre tret a destacar és que hi ha un bon grapat d'entitats cíviqües que fa anys que treballen i creuen amb el tipus de cooperació arrelat a la base i a les institucions més properes als ciutadans. I és amb aquesta línia de banda local i municipal amb la qual treballam al Sud. Allà, i aquesta és una de les coses de les quals estic més contenta, hem trobat interlocutors que hi creuen i amb els que passes gust de fer feina.

La gent que es dedica a la cooperació i la solidaritat està feta d'una pasta especial?

Jo no ho crec. Bàsicament han de creure amb allò que fan. Per treballar al Fons no és imprescindible l'experiència amb coo-

peració. Pot semblar un poc estrany, però nosaltres volem gent que cregui amb l'entitat i amb la nostra manera de fer feina i amb els tipus de projectes que duim a terme. Volem gent que conegui la realitat de Mallorca. Consideram més important saber com respira aquella persona que el currículum que ens presenta.

La majoria de persones dedica el seu temps lliure a la solidaritat i cooperació, tu que t'hi dediques professionalment, que fas durant el temps lliure?

Jo tenc la feina i el voluntariat allà mateix. Sempre he estat ficada a qualque banda o organitzant festes de barriada o col·laborant amb la delegació de l'Obra Cultural de S'Arenal, on he viscut 17 anys o amb Aula Cultural. Des que faig feina al Fons, no tenc temps de fer altres coses, quasi només per a la meua vida privada.

Com celebrareu el 10è aniversari del Fons?

No som partidaris de fer grans coses, però sí que hem organitzat alguns actes, com un cicle de cinema llatinoamericà, del 15 al 17 d'octubre al Centre Cultural de Sa Nostra de Ciutat, i amb la possibilitat que després es pugui passejar per la part forana en format vídeo. I després feim un sopar, dia 19, obert a tothom. Trobareu més informació a la nostra pagina web. Estarem contents de ser molts.

Amb na Catalina també parlarem de la seva relació amb Algaida Solidari i de l'agermanament del Pla de Mallorca amb l'Associació de Municipis de Nueva Segovia a Nicaragua, on han viatjat amb dos algaidins: el batle, Jaume Jaume, i en Xisco Ramis per viure i comprovar com es duen a terme els projectes de cooperació. Si voleu més informació sobre el Fons, la podeu trobar a la seva web www.fonsmallorquí.org o a la seu de l'entitat, al carrer General Riera, núm. 67 de Ciutat.

Catalina Socies Salvà

Dia 10 d'octubre, el Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació celebra el 10è aniversari.

Catalina Socies Salvà és la seva gerent i la protagonista de la xerradeta d'aquest mes. Tot i que no sigui algaidina, va néixer a Lluçmajor, el seu pare és de Randa i la seva padrina era d'Algaida. Recorda que de petita venia a ca la seva padrina jove, na Bárbara "de can Toni Pontà de Randa", casada amb en Pep Salem, bàsicament per les festes de Sant Jaume, ara sol venir a les de Sant Honorat. Passa els caps de setmana a Randa i visita Algaida sobretot per motius professionals.

Els mallorquins som solidaris?

Jo pens que sí. Tenim una cultura solidària, sempre hem intentat ajudar la gent que ho passa malament, tant la d'aquí, del nostre entorn, com la gent que està lluny. Quan es fan campanyes per ajudar els afectats per un terratrèmol o una catàstrofe natural, la gent respon i també, a l'hora de plantejar una cooperació més estable al Fons, tenim resposta i em consta que les ONGs, associacions i entitats reben col·laboració. L'actitud solidària és inherent a molts de pobles i el mallorquí n'és un d'ells.

Tot i que en alguns moments pot parèixer una moda, crec que no ho serà, el Fons enguany complirà 10 anys i hi ha altres entitats que també es dediquen al tema de la solidaritat més antigues que nosaltres. Crec que aquesta actitud creixerà i s'anirà consolidant.

Tots els polítics tenen la mateixa actitud davant el tema de la solidaritat?

Crec que té molt a veure amb un plantejament ideològic. Totes les institucions i, per tant, tots els governants que es fan càrrec d'aquestes són solidaris, d'una o d'altra manera treballen amb el Sud. Entenc que amb el tema de la cooperació no hi hauria d'haver partidismes; de fet, amb la meua experiència de vuit anys i mig d'estar en el Fons (que és una entitat que es basa amb el consens polític: són socis del Fons els ajuntaments de Mallorca, el Consell, el Govern, la Universitat i tres mancomunitats —Pla, Raiguer i Nord—, institucions públiques de base local), he tengut relació amb tots tipus de polítics, de diferents ideologies i mai he tengut problemes. Pens que la gent davant la injustícia, davant les persones que ho passen malament, que no tenen recursos, que no tenen una vida digna, sigui quina sigui la seva ideologia, hi vol fer feina. La línia de cooperació del Fons s'ha anat definint i ho ha fet amb el consens polític i, per tant, crec que tothom més o manco creu que hi ha de fer feina.

